

vům »..... že se podrobují rozhodnutí této komory«, nelze jinak rozuměti než tak, že se strany spokojí v příčině určení výše palmárního účtu advokátní komorou, že tedy se námitka jeho přemrštěnosti stává zbytečnou, nedotýkají se však ani právního nároku stěžovatelova na odměnu, tedy důvodu žalobního, ani ostatních námitek žalovaného, který se jich nevzdal; opak neplyne ze zápisu o veřejném ústním jednání, při němž k sporné dohodě došlo. Z doslovu onoho projevu nelze také usuzovati na to, že by tu bylo uzavřeno narovnání ve smyslu § 1380 obč. zák., podle něhož se sporná a pochybná práva určují tak, že každá strana se vzájemně zavazuje něco dáti, učiniti nebo opominouti a že by tím tedy byly odklizeny veškeré námitky, uplatněné žalovaným, jak míní stěžovatel. K výkladu sporného projevu nebylo potřebí stěžovatelem postrádaného důkazu svědkem H., a není proto ani výtka kusosti řízení odůvodněna.

Čís. 16215.

Jednotlivé nemovitosti náležící do pozůstalosti neručí nedílně za poplatky pro úmrtí vyměřené z převodu nemovitého jmění v celku, nýbrž pouze za část poplatků na ně připadající.

(Rozh. ze dne 18. června 1937, R I 97/37.)

Srv. rozh. č. 4864, 11701 Sb. n. s.

Československý stát (berní úřad v R.) přihlásil k dražbě nedoplatek své poplatkové pohledávky v částce 34.793 Kč se 7 až 6% úroky od 22. června 1936 ve výši 5.656 Kč 05 h ve výsadním pořadí. Z úředně ověřeného opisu platebního rozkazu ze dne 15. prosince 1932, č. j. p. v. v. 1683/32, založeného v spojených spisech E 1402/35 okresního soudu v R., je patrné, že šlo o dědickou daň, předepsanou povinným Marii B. a Anně K. spolu s dvěma dalšími osobami z čisté hodnoty nápadu v celkové částce 49.530 Kč, o nemovitostní poplatky předepsané povinným v částce 8.488 Kč 20 h, o paušální poplatek z čisté hodnoty pozůstalosti 250 Kč a o poplatek z písemného posledního pořízení 8 Kč. P r v ý s o u d přikázal na přihlášené poplatkové pohledávky v knihovním pořadí z polovice Marie B. 20.456 Kč 85 h a z polovice Anny K. 2.925 Kč 40 h, nepřiznav přihlášenému nároku výsadní právo. R e k u r s n í s o u d potvrdil napadené usnesení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu Československého státu.

D ů v o d y :

Podle § 72 poplat. zák. ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z. o poplatcích, který podle § 44 cis. nař. ze dne 15. září 1915, č. 278 ř. z. a § 5 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 337 Sb. z. a n. byl zachován v platnosti, požívá sice dědická daň a v ní po případě obsažený poplatek

z pozůstalostních nemovitostí přednostního zástavního práva na majetkových předmětech pokud se týče na nemovitostech, jichž se daň a uvedený poplatek týká (rozh. č. 11701 Sb. n. s.), ale to neznámá, že všechny dotčené poplatky váznou n e d í l n ě na celém pozůstalostním jmění. Z ustanovení § 72 poplat. zák., podle něhož poplatky z převodu majetku a zejména též poplatky z dědictví a odkazů váznou na věci, která jest předmětem převodu, vychází najevo, že jednotlivé nemovitosti jsou zavázány za poplatky z převodu jmění pro úmrtí vyměřené jen částečným poplatkem, který na ně připadá (rozh. č. 4864 Sb. n. s.), takže o solidárním ručení všech zůstavitelových nemovitostí za převodní poplatky z celého nemovitého jmění a tedy z několika nemovitostí vyměřené nemůže býti řeči. Pokud však je v přihlášeném nedoplatku obsažena i dědická daň vyměřená z č i s t é hodnoty nápadu, přísluší této části nedoplatku zákonné právo zástavní an vydražené nemovitosti jen potud, pokud uvedená nemovitost nebyla v den úmrtí dlužníkovou podle § 57 popl. zák. po odečtení břemen na ni váznoucích předložena a tedy sama byla čistou pozůstalostní hodnotou, neboť při vyčerpání ceny nemovitosti břemeny na ni váznoucími nelze mluvit o její čisté ceně, která je předmětem dědické daně, a důsledně ani o zástavním právu vyhrazeném pro dotčenou daň (rozh. č. 3703 Sb. n. s.). Ježto ani přihláška berního úřadu v R. ze dne 27. května a 15. září 1936, ani platební rozkaz p. v. v. 1683/1932 neobsahuje potřebných údajů a dokladů (§ 210 ex. ř.), aby se mohlo posoudit, která část přihlášených poplatků požívá přednostního zástavního práva na vydražené nemovitosti, jež je předmětem převodu, nepochybily nižší soudy, nepřikázaly-li na ně nic ve výsadním pořadí, přiznavše je toliko v mezích knihovního pořadí.

Čís. 16216.

Přiznává-li Československý stát vykonatelnost cizozemským nále-zům, jsou tuzemské soudy vázány rozsudky cizozemského soudu, ať jde o rozsudek vyhovující žalobě, či o rozsudek žalobu zamítající.

Vliv zamítajícího rozsudku, vydaného o žalobě postupníka proti postoupenému dlužníku, na spor postupníka proti postoupiteli z důvodu správy podle § 1397 obč. zák.

(Rozh. ze dne 18. června 1937, Rv II 918/35.)

Žalobce přednesl, že byl až do 15. dubna 1932 veřejným společníkem firmy K. a P. v Š. Toho dne z firmy vystoupil a firma se změnila na firmu K. a spol. Při vystoupení ze společnosti byl určen žalobci jeho podíl částkou 310.000 Kč. Na srážku na uvedenou částku převzal žalobce podle dohody, uvedeného dne sjednané, některé pohledávky firmy K. a P. resp. K. a spol. u vídeňských dlužníků v úhrnné výši 24.000 Kč, za jejichž pravost se žalovaná firma K. a spol. zaručila. Mezi uvedenými pohledávkami byla žalobci postoupena pohledávka za Marií L. ve Vídni